

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu titlu garmoad — și timbru de 30 cr. pentru cele care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegrafului Român“.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1883, cu prețul cel mai moderat ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asinațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se scrie bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decemvru 1882, a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Ianuarie 1883.

Cronica actelor de lealitate îndoită se ține lanț în societatea maghiară și maghiaronă Kossuth este obiectul unei distingeri care este cumpăna patriotismului celui „adevărat”. Nu mai lipsese mult și ne vom vedea provocați toți cei din Ungaria să trimitem adresă de lealitate lui Kossuth, dacă vrem să dovedim că sîntem patrioți „credincioși” ai Ungariei.

De astădată este magistratul capitalei Ungariei, care nu dă ordin, dar exemplu model, votând în 23 Ianuarie n. o adresă plină de afecțiune marelui patriot „în a cărui nume sînt împletite toate succesele, toată gloria reformelor din patrie.”

Caracteristic este că primariul, care subscrise adresa espedată la Turin se chiamă *Kammermayer*, un maghiar de sânge pur.

Proiectul pentru scoalele medie eară este în perspectivă. „P. Ll.” e în pozițiune de a ne spune că alaltă eri s'a desbătut în comisiunea instrucțiunei a casei deputaților. Numai 7 §§-fi, scim cum s'au desbătut din proiect; din cele ce se poate vedea însă și din acest puțin aflăm că tendența este tot cea veche: maghiarizarea. Vom ajunge, ca să ne maghiarizăm cu mijloacele noastre câștigate cu cruntă sudoare.

N'ar trebui să dormim însă pe laurii deja câștigați pe terenul acesta.

Sperăm cu altă ocaziune a pute veni și doar a și împărțasi o parte considerabilă din proiectul schimbat, cu care dl ministru Trefort crede că tot va ajunge, ca să maghiarizeze toate scoalele medie.

Despre următorul lui Wimpffen la Paris scrie „Siècle”, foaie republicană franceză, că nu este indiferent, cine va veni să ocupe postul de ambasador al Austro-Ungariei. „În Viena și nu într'alt loc”, avea Thiers obicei să dică „este nodul cestiunei orientale”. Și Bismarck dică „Siècle” trebuie să fie de aceeași părere dacă pune atăta preț pe alianța austro-ungurească. Alianța aceasta asigură Germaniei preponderanța în Europa. După foaia citată, Wimpffen nu se bucura de popularitatea, de care s'a bucurat Beust la francezi, de oare ce a fost în prepus că înclină spre politica germană. În locul lui se așteaptă sau Hoyos sau Kálnoky. Acest din urmă numai în cazul „când intrigelor germane ar succede al suplini cu Kallay”. Andrassy ar fi persoana ingratișsimă în Paris, pentru că el „a creat alianța austro-germană.”

Cestiunea dunăreană va ajunge în fine la soluțiune. România resp. guvernul ei spune „Soleil” are un contraproiect la proiectul Barrère, pe care foaia franceză la și publicat în paralelă cu proiectul Barrère. După proiectul guvernului român Austro-Ungar are loc și vot în comisiunea de supraveghiere numai în sesiunea dintăiu pe când după aceea trei sesiuni după oaltă ar fi eschisă cu totul diu comisiune. Proiectul acesta se dică că pentru Austro-Ungaria e absolut inacceptabil. — „Post” din Berlin spune că Franca spriginesce propunerea României.

În Italia guvernul continuă a suprima după puțință demonstrațiunile iredentiste.

Francia.

Este curios, dică: „Le Temps” de a vedea impresiunea pressei franceze asupra manifestului și areștării principelui Napoleon. Cea mai mare parte a diarelor, ignorând măsurile luate de guvern, discută cu dispreț și ironie manifestul afișat pe zidurile Parisului: foile republicane, în general, găsesc acest document mai mult vrednic de ris decât primejdios, numai diarul „La France” cere, în termini formali arestare.

După inițiativa luată de ministrul președinte și incidente din Cameră, limbajul foilor republicane este puțin diferit. Câteva organe ale extremei stînge protestă contra areștării, sub pretextul că se va

usa de acest precedent astfel creat, pentru a se aresta socialiști, cari de asemenea au afișat manifestul partidului lor. Alt' diare se unesc, cu mai puțin entusiasm, la ordinea de di a dlui Martin Feuillee, și socotesc că în această împregiurare ar fi greu Camerei de a nu vota această ordine de di.

Adevăratul interes, de altmintearea, este în aprecierea diarelor regaliste și bonapartiste. Regaliști sînt cruți față cu principele Napoleon. Dcla Union până la Soleil, toți sînt de părere al înămolii. „Gazette de France” afirmă, că după ce au cetit manifestul, toți buni francezi conchiseră „că nu este decât o singură deslegare: „monarhia.” Dar nu e tocmai aceasta încheerea, pe care autorul o trage din manifestul său, și pe care are să o tragă și publicul.

„Le Francais” nu-și perde timpul cu reflecțiuni inutile. „Aceasta ar fi, dică acest diar, a și perde cineva timpul și munca comentând manifestul, ca și cum el ar fi demn de comentare.”

„L' Union” numește pe principele Napoleon un „Cesar declasat”, un pretendent de aventură, nepopular și desprețuit.

Soleil este mai ales supărat de pasagiul în care se dică „că drapelul alb a devenit singura emblemă a Casei de Bourbon.” Acesta e „fals, dică el absolut fals, archifals.” El cunoasce, din parte-i o monarhie, care nu este cea a drapelului tricolor, și care, natural, este singur în stare de a primi moștenirea Republicei. Nu este o înțelegere, după cum se vede, între monarhiști decât pentru a respinge pretensiunile principelui Napoleon. Dacă ar fi vorba de a se pronunța asupra celui mai bun guvern posibil, s'ar găsi chiar între dênșii, divergențe și contradicțiuni foarte asigurătoare de altmintearea pentru ordinea republicană.

Gazetele religioase sînt de asemenea foarte severe. Micul pasagiu relativ la concordat, cu toate că neașteptat din partea principelui Napoleon, și destinat, fără îndoială de a relega pe clericaliți bonapartiști, n'a avut darul de a seduce nici pe diarul „Le Monde”, nici pe „La Defense”, și nici pe „L'Univers”. L'Univers și amintește că autorul manifestului este unul din cei 363 și că el a acceptat odinioară pe d. Gambetta de șef; aceasta nu i dă încredere. „Le Monde” găsește frasa asupra concordatului prea „incurcată.” „La Defense” găsește tot pasagiu lacesta „ridicul,” sub peana unui pretendent, ale caruia esplotări antireligioase de odinioară, ea nu le-a uitat încă. „Defense” închee cu aceste cuvinte: „Partizanii monarhiei legitime au într'adevăr multe șanse; din toți partizanii rivali,

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 5).

Nils, vrînd nevrînd, sculat, făcî încercări zadarnice a să desbumba. Mătușa Gertruda, încântate de creditul deschis spre a-l îmbrăca ca pe un mic lacheu înainte de al presenta stăpînului său îi cumpărase pantaloni scurți, din piele de elan și o vestă de postav roșu așa de bine croite, de se afla întrînsele ca într'un foc și dl Goeffe însuși numai cu mare necaz îl putu desbrăca. A trebuit să-l ea pe genunchi înaintea sobei, fiind că băiatul tremura de frig până ce se isprăvi operațiunea aceasta. Destul se superă dl Goeffe și afurisi pe Gertruda, fiind că i-a dat astfel de servitor; umanitatea însă îl oprea a-l lăsa să degere. Apoi și Nils îl desarmă prin gentileța sa. La fiecare împutare a stăpînului său, el răspunse cu naivitate:

— Vei vedea mâne, domnule Goeffe că mî se servesc bine, și apoi te voi și iubi foarte.

— Așa va fi! răspunse bunul doctor, scuturându-l nițel. Eu ași prefera a fi mai puțin iubit și mai bine servit!

În sfîrșit Nils era culcat și dl Goeffe era să și vadă earăși de cina sa problematică, precând băiatul îl rechiemă fără sfială spre ai dică cu un aer de reproș:

Ei bine, domnule mă lași așa singur aici?

— Altă noutate! esclamă avocatul. Ai trebuință de societate, când dormi?

— Dară, domnule Goeffe, eu nu am dormit nici odată singur în odaie, la dl Părinte din Falun și mai cu samă aici, unde-mi este frică... O! nu, veți, dacă mă lași aici, mai bine mă culc jos în odaia, unde veți dta!
Și Nils, deșeptat acuma ca o pisică, sărî din pat și voi să meargă, așa în cămeșă cum era, cu stăpînul său în odaia ursoaicei. De astă-dată dl Goeffe perdî răbdarea. El îl dojeni; Nils începî a plînge. El voi să-l incuie; Nils începî a sbiera. Doctorul prinse o hotărîre eroică.

— De oare ce am făcut nerozia aceasta, își zise el, a crede, că un prunc de dece ani are patru-spre-dece și a-mi închipui că Gertruda are o schintee de minte sănătoasă, în creeri, trebuie să port vina. Cinci minute de răbdare, și strîngărelel acesta blăstemat va fi adormit, precând dacă îi escit inima prin rezistența mea, Dumnezeu scie câtă vreme trebuie să-l aud gemînd și sbierînd!

El se duse dară să și caute unul din dosarele sale, în odaia ursoaicei, nu fără a blăstema băiatul, care-l urma desculț și abia îi lăsa timp a și găsi ochielarii; apoi se aședă la soba din odaia pășitoriului, a cărei uși le închise, ne fiind prea cald și după-ce întrebuse pe Nils cu sireție că nu pretinde să-i cânte una, spre a-l legăna în somn, se cufundă în hărțile sale, uitându-și de cina, care nu venea, și de băiatul care horcăia din resputeri.

II.

Ce făcî Cristiano în decursul tuturor peripețiilor instalației dlui Goeffe? Cetitorul va fi găcit că coboldul îngănător rătăcind în giurul bietului Ulf în bucătărie și în pivniță era aventurierul nostru, care și căuta ceva de cină. Durerile și spaimiele lui Ulfilas, permiseră a-i lua, mai de sub nas mîncările cele mai portative din bucătărie. În pivniță însă el nu au fost așa de norocos.

Stîngînd lumina poltronului el se află într'un întunec așa de complit încât se temea a fi incuiat, nemăncat în suterenu acela, și așa se întoarce cât mai în grabă, mîngăindu-se cu cugetul de a-i lua buteliile, duse în sus de Ulf, într'un moment mai favorabil.

În pătrariul acela de oară ce-l perduse cu esplotația precaută a pasagiului secret din sala ursoaicei, (pasagiu, despre care avem să vorbim mai tîrziu din și care nu ești fără osteneală, spre a se furia

unii mor, alții sunt murinzi. Și eată că principele Jérôme se sinucide.“

Am deschis cu multă curiozitate foile bonapartistice. „La Patrie“ aproabă toată critica pretendentului asupra drumului cum merg lucrurile. Ea gândesce de asemenea că manifestul face bine că retrage unele din ideile exprimate în ultimul document al principelui Napoleon, care fu dat publicității, înainte de a scrie acest manifest, scrisoarea din 5 April 1880, acea scrisoare, în care religionea era așa de maltrată și care aprinse așa de arzătoare furii printre bonapartiști. Dar, după ce face aceste elogii, „Patria“ se întreabă la ce poate servi acest manifest, care va fi „sanctiunea practică“ și, după cum ea nu găsește nici decum un răspuns satisfăcător la această „întrebare“ mărturisesc a nu găci mobilul principelui, ea regretă „această exploziune a nerăbdărilor sale,“ și crede că ar fi făcut mai bine de a se pătrunde de cuvântul lui Montesquieu: „Câte odată tăcerea esplică mai mult decât discursurile.“

Să venim la organele oficiale ale imperialismului „Le Pays și Le Petit Caporal,“ — aceste ultime supraviețuitoare dintr-o familie mai numeroasă, a cărei cei-lalți membri ș'au dat sufletul.

„Le Petit Caporal“ este amuzant. Situațiunea era deficilă pentru densusul. El este gazeta „Victoristiilor“, și în multe impregiurări, el a împins amorul fiului până a blăstăma pe tatăl. Totuși, nenorocirea personală a principelui Napoleon îl atinge și el regretă închisoarea, dacă nu pentru principele însuși, cel puțin pentru „un Napoleon,“ pentru un „nepot al marelui om“, pentru un „văr al celui din urmă suveran ce a domnit peste Franca“. Se simte rătăciunea acestei cuvântări, care dă personagiului toate titlurile sale, afară de unul singur, acela pe care el îl revindeacă: titlul de ereditar direct al familiei și de reprezentant al dinastiei. Dar ce e mai frumos, este declarațiunea ce urmează. „Le Petit Caporal“ învârtesce cu măiestrie această *difficultate*. Pentru a nu „merge la principe“ el pretinde ca principele să vie „la el“. Nimic, dice el, nu justifică mai bine politica noastră proprie; decât acest manifest. Principele reneagă trecutul său, el se pocăesce, și au ars în public, ceea ce el adora, și adoară ceea ce el voia seară. „P. S.“

Scrisori din Rusia.

(Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“.)

St. Petersburg, 2 Ianuarie.

Un talmeș-balmes ne mai pomenit se comite aci. Lagărul apărătorilor sfântului absolutism, pare-mi-se că a devenit un adevărat spital pentru alienați, o mărcuță rusească, unde bolnavii rătăcesc prin coridoarele, prin saloanele vaste ale tristului edificiu, svircolindu-se unii asupra altor, denunțându-se reciproc, bănuindu-se reciproc de trădare și urându-se într'un mod înfioros. Mai jos, cetitorul meu va găsi narațiunea unei denunțări proaspete, care a fost făcută țăilele din urmă țarului de către principele Meschiersky și care atinge într'un mod foarte simțitor pe comitele Șvaloff sau mai scurt d. Bobbi, cum 'l numește aristocrația noastră din capitală. Comitele Bobbi este patronat de către omnipotentul din țiuva de ați Voronzoff Dașcoff, soțul său, și aceasta în contra dorințelor d-lui Pobedonosteff, care vede în Comitele Bobbi un concurent puternic.

*) Din București.

Ministrul de interne, comitele Tolstoi, nu rămâne nici el mai pe jos și se ocupă de dimineată și până în seară cu denunțări. Ultima denunțare gravă și cam riscată făcută de acest demnitar a fost îndreptată contra sfintei Alianțe, care se luptă prin mijloace legale și ilegale cu nihilismul. Această alianță compusă de crema aristocrației ruse, este o societate secretă și ca atare ilegală. Tolstoi pentru a o compromite în ochii țarului, ordonă țarului polițienesc „Novoje Wremja“ a tipări ultima proclamațiune a sfintei alianțe, în care societatea promite amnistia nihilistilor ce se vor lepăda cu desăvârșire de tendențele și ideile revoluționare.

În adevăr „Novoje Wremja“ tipări această proclamațiune, pe care Tolstoi remise țarului la ciai. Țarul și țarina cetind'o s'au indignat declarând că sf. alianță și însușește drepturile sacre ale imperiului, care singur poate amnestia pe supușii săi culpabili. Atunci comitele Tolstoi, folosindu-se de supărarea țarului încep'u a înșira o listă lungă de aristocrați, cari fac parte din susnumita societate, iară pentru a sprijini cele țise în mâna țarinei un nou roman scris de principele Meșcersky și intitulat principele Noni, în care este descris șeful unei alte societăți secrete antinihiliste cunoscută sub nume de *Dobrovolnaia Ohrana*. Principele Noni nu este alt cineva de cât comitele Paul Șvaloff sau d. Bobbi. Autorul îl zugrăvește ca fiind un om de stat foarte ambițios, și care aspiră a deveni chiar președintele viitoarei republice ruse. În roman, autorul accentuează țăicend că în cabinetul principelui Noni se află atârnat pe perete portretul lui Ciernișewsky, apoi declară că principele Noni se află în legături strinse cu nihilistii. Țarina ceti romanul și povesti conținutul soțului, care pentru a da comitelui Șvaloff să simțea nemulțămirea sa s'a folosit de o ții, când comitele era de serviciu la palat în calitatea sa de adjutant împărătesc și nu l'a invitat la masă, cum se obișnușese la Gateino. Bietul comite a ramas fără masă, grație ministrului de interne. Pentru a încheia narațiunile mele despre toate cele, cari se petrec la palat, ve voiu mai povesti o anecdotă pe care o țin dela o persoană de toată încrederea și care 'mi a narat'o ca un ce autentic.

D nu Treppof după ce se întoarse dela băi, înțelni într'un salon pe Dumitru Andreevici Tolstoi, ministrul de interne și l întrebă:

— Ei bine, ești mulțămit? Stai bine.

— Ah! lasă-mă în pace, ti a răspuns ministrul, eu nu visez de cât ceasul, când în fine Loris-Melicoff va isbuti să mă doboare, ca se plece cât mai iute! Voiesc ca Loris s'o guste acum; eu nici odată n'am crețut că voiu suferi ceea ce sufer.

Această convorbire ne arată că comitele Tolstoi nu e de loc sigur să rămâie în locul său, că despre Ignatieff nu este nici vorbă și că unicul rival pentru momentul de față este Loris-Melicoff.

Pentru ce aceasta? Singurul Edip ne ar putea deslega enigma. Am început correspondența prin a vē dice, că lagărul apărătorilor ai sfântului Absolutism seamănă la noi aci cu un Bedlaam, cu o casă de nebuni, și mențin această afirmațiune.

* * *

Din sferele înalte, din acest Bedlaam al aristocrației ruse se scobor puțin în straturile nenorocitei societăți, care geme sub jugul unei minorități, ce și-a pierdut ori-ce bun simț. V'am scris în rëndurile trecute despre mișcarea studenților de prin universitățile ruse. Această mișcare s'a sfârșit în

său. Ei bine, Jean, noapte bună, soțule. Dacă te-ai întreba cine te-a adus aici și te a servit după plac, tu doară n'ai fi așa de complasant a mi răspunde și dacă nu te-aș vedē legat de funie, a-și cugeta că tu însuși ai avut mintea de a veni incoaci. Ori și cum va fi, am să fac și eu ca tine, o să cinez, fără a mă îngriji de țiuva de mâne.

Cristiano închise grajdul și reintră în sala ursoaicei, unde-l aștepta plăcuta surprindere a unei mese, așternute cu vase bune și argintării masive pe pânzături îndestul de albe, însă cu nesce pete roșii de confeturile lăstate de Nils impregiurul făr-furie sale.

— Uite și țise vesel aventurierul, au isprăvit sau mai bine au început cu desertul! Dară cine dracu s'au instalat aici în absența mea? Puffo nu va fi fost așa delicat de a așterne masa; aceasta nu-i este obiceiul său în călătorie. De altmintrelea, el este dus să-și cerce norocul în castelul nou; altfel l'אי fi întēlnit în exploratiunea mea a castelului vechiu. Și apoi nici n'am așteptat ajutorul cel mai mic, din partea soțului acestuia.

Dacă a aflat în vre-o bucătărie, un unghiu spre a se așea, știu bine că nu mai gândesce la mine, și am făcut foarte bine că m'am îngrijit de ceva.

Tot una, dacă, din întēmplare, ar veni să se

fine prin pedepsirea aproape o sută de tineri, cari sūnt dați afară fără a mai ave drept de a intra în vre un institut superior.

Prefectul capitalei s'au cum se numesce el aci ober-polițai maiestru Gresser, a inventat o manoperă teribilă contra acestor nenorociți expulsați din universitate. Poliția ti pândesce ca pe fiarele selbatice și odată ce pune mâna pe vre unul din ei, îl expedea sub o bună escortă la o stație de pe calea ferată apropiată de capitală; aci nenorocitul tinēr lipsit de mijloace, fără haine, fără nici un ajutor să găsesce în poziția cea mai critică, ne-avēnd chiar cu ce să-și astēmpere foamea. Până ați preste 160 de studenți au fost espedați în acest mod. Nu esistă aproape nici o stație pe calea ferată spre Moscova sau spre Varșovia unde să nu se vadă căți-va din acești nenorociți, tremurând de frig și așteptând să le vie ajutorul de acasă. Manoperele poliției sūnt cum se vede aprobate de guvern, care de sigur că cunoasce cele ce face col. Gresser, care-și resbună contra studenților pentru niște insulte personale primite dela tinerimea universitară din Charcoff, pe timpul când acest domn a fost prefect în acel oraș.

La toate aceste, societatea inteligentă, al cărei confingent e mare, rămâne indiferentă. Nici o mișcare din partea ei nu probează că în fine simțul moral al ei s'a rescalat contra inichității guvernamentale. Asuprirea seculară a ucis ori ce simțământ de resbunare, de indignare, de revoltă. În saloanele burgezimei atât cea înaltă cât și cea în clase de mijloc veți găsi foarte des elemente sântoase cu o judecată bună, cari înțeleg bine că a trăi așa cum a trăit până acum nu se mai poate, amorțea morală menință a ucide ori ce putință de a progresa că viitorul devine din ce în ce mai negru și mai des-peserat. Dar ce folcs! Da: esistă elemente bune în această societate și cu toate aceste rar veți găsi printre aceste elemente oameni de acțiune.

Cu toate acestea însă sūnt indicii care dovedesc că și aceste societăți începe a se mișca. Unul din aceste indicii s'a dat pe față țilele din urmă: membrii diferitelor *semstvi* s'au organizat într'o societate mare intitulată *Semski Soiuz*. Această societate fiind secretă și-a declarat de organul său „Wolnoe Slowo“ care se află remis profesorului dela universitatea din Kieff, d Mihail Dragomanoff.

Societatea în cestiune inspăimântă pe guvern.

Sciri telegrafice.

Viena, 23 Ianuarie. Sosirea ministrului rusesc de esterne, d. de Giers, semnlată pe ați, a suferit de nou amēnare. Eri peste ții a ramas în Venetiă, e posibil că mâne dimineată va sosi în Viena.

Berlin, 23 Ianuarie. Foaei „N. Fr. Pr.“ i se comunică: În Parlamentul de aici s'a întēplat o scenă sgomotoasă între Richter și Kameke. Richter a sprijinit propunerea pentru delaturarea regimentului de Curassieri din Gardes du Corps luat în apărare de Schorlemer. Richter declară, că miliția aceasta ar fi greoaie, nepractică și că ea ar fi făcut în fotdeana pasul de moarte. Ministrul de resboi Kameke: Dep. Richter se încumetă a vorbi astfel despre un regiment, care a purtat stindardul în mod glorios dela Frideric cel Mare până ați? Nu pot suferi, să se vorbească astfel despre un regiment ca acesta. Richter i-a ministrului în nume de rēu întrebuițarea expresiunii „încumetă“, căci unui deputat ii este permis a critica ori-ce regiment. Ast-fel de vorbe nu l vor împedea. Președintele Levetzow: Expresiunea „vorbe“ e neparlamentară. Richter (coregându-se): „Expresiuni de acestu nu mē vor opri ca se critic Gardes du Corps e o miliție de paradă fără folos și sumtuosă, (Sgomot mare în dreapta).

culce aici, eu nu-l voiu lăsa să degere la poarta castelului acestuia.

Cristiano se duse și deschise poarta din curte, pe care Ulf o incuiase după sosirea domnului Goeffe și reveni pe deplin hotărît a se pune la masă cu ori și cine, de bună voie sau cu forța.

— Este dreptul meu, își țise el, apoi masa e goală, și eu am cu ce o înzestra bine. Dacă ași ave aici un soț, numai cât de cât amabil, am face o masă bună împreună; dacă nu, vom vedē care diu noi doi va scoate pe celalalt afară.

Povestind așa, Cristiano se duse să vadă, dacă nu s'a tins cineva la bagagiul său.

El îl află rânduie în unghiu, unde-l ascunsesse și unde nimenea nu-l observase. El esamina apoi geamantanul, traista și efectele dlui Goeffe, risipite pe scaune, pânzările îndoite frumos, toate gata a fi puse într'un dulap; hainele întinse pe spetele scaunelor, spre a se neteți; în sfârșit traista goală, pe coperișul căreia el ceti cuvintele aceste: D. Thor-mund Goeffe, avocat la Gevala și doctor în drepturi dela facultatea din Lund.

— Un avocat! cugetă aventurierul. Ei bine, aceasta vorbesce, un avocat trebuie că are ceva spirit sau talent.

O s'emi fie societate plăcută, numai de ar ave atâta minte a nu judeca omul după haină. Unde s'a putut ascunde avocatul acesta? Va fi vre un

în locuința dlui Stenson) aventurierul nostru, nu putu observa sosirea dlui Goeffe.

El cugetă dară, că pregătirile de cină se făcură pentru bătrânul regisor. Apoi înainte de a relua în posesie localul ce și l'a ales, căutând ceva de cină pentru măgarul său, el rătăci după ultimul acces de spaimă a lui Ulfilas, vr'o câteva momente prin mica curte de lângă galerie și așa el n'avuse parte de hazlia aparițiune a dlui Goeffe cu căciula de noapte, conducēnd în triumf, măgarul în grajd cu coboldul său în haină roșie. Rēscolind astfel tot și deschidēnd toate ușile, cari nici nu prea erau incuiate, Cristiano descoperi și ușa grajdului și se bucură a vedē pe jupānul Jean, cinānd cu apetit bun într'un așternut des de mușchiu uscat, în societatea unui cal frumos negru, care, se părea, că-l primise bucuros.

— În adevăr, cugeta Cristiano, desmerdând nobilul animal, debitoacele sūnt unecori mai cu minte și mai ospitaliere decât oamenii. De două țile de când călătorim în țeara aceasta rece, Jean a fost obiectul mirărei, spaimei sau aversiunei în mai multe case și sate de țărani, și eu insumi cu toate obiceiurile afabile ale țerei, eată-mă cădut în nu știu ce ascunđetoare de suflute posomorite și preocupate, unde sūnt silit de a maroda ca soldatul în companie, prec când bunul acesta cal, fără a întreba pe Jean, după rațiunea urechilor sale lungi, i face loc la iesle, și l considera dela început, drept seamăul

nea luptei care s'a escat, au cădut oameni de amândouă părțile. În sfârșit au trebuit să intră trupe turcesci la predarea teritoriului din letigiu Muntenegrenilor.

Berlin, 24 Ianuarie. La înmormântarea principelui Carol (frate mai tiner al imp. Wilhelm, născut la 1801) a fost imperatul și imperateasa, membrii casei regale, principele Carol Ludovic. Când preotul a binecuvântat corpul s'au dat 36 de salve de tun. Impăratul era foarte mișcat.

Berlin, 24 Ianuarie. Marele principe Nicolae a făcut vizită lui Bismarck și mareșalului Moltke. Bismarck a anunțat visita să Marelui principe pe ați la 4 oare. (Altă telegramă asigură ca visita s'a întâmplat.)

Varietați.

(Convocare). Domniile membri ai comitetului Reuniunii învățătorești din districtul Sibiului împreună cu Presidenții Despărțămintelor acestei reuniuni sunt prin aceasta provocați la sedința ordinară ce se va ține Vineri 21 Ianuarie (2 Februarie) a. c. la 10 oare a. m. în locuința Presidiului Reuniunii. Sibiu, în 13/25 Ianuarie 1883.

Simeon Popescu m. p., Dr. Ioan Crișan m. p.,
Presed. Reun. secret. Reun.

(Convocare.) În conformitate cu §§-ii 5 și 9 ai statutelor, p. t. membri ai „Reuniunii române de cântări”, sunt invitați a participa la adunarea generală, care se va ține Luni în 29 Ianuarie st. n. a. c. la 6 oare seara, în sala Nr. 24 a „Seminariului Andreian”.

Obiectele de pertractat vor fi:

1. Raportul comitetului despre activitatea din a. 1882.
2. Preliminarea bugetului pro 1883.
3. Eventuale propuneri.
4. Alegerea comitetului și a funcționarilor pro 1883.

Din sedința comitetului reuniunii, ținută la 24 Ianuarie st. n. 1883.

Direcțiunea.

(Postal) S'a deschis concurs pentru stațiunea de magistru postal în Riciul de câmpie, comitatul M. Turdei. Pe lângă depunerea unei cautiuni de 100 fl. bani numerați și contract emolumentele oficiului sunt 120 fl. salariu, 40 fl. pașal de cancelarie și 700 fl. pașal de transporturi.

Asemenea concurs s'a publicat pentru oficiul postal din S. Mihail de pe Câmpie (Comita-

tul Clujului) cu aceleași condițiuni și emolumente, cu deosebirea că pașalul de transporturi la acest din urmă e 500 fl. Terminul pentru petenți e trei săptămâni dela 22/10 Ianuarie a. c.

(O baștistă fină), cu inițialele S. I., s'a găsit la balul reuniunii femeilor române și se află depusă la prezenta reuniunii, doamna Maria Cosma.

(O scrisoare a Regelui Carol adresată ministrului I. Brătianu.) Scumpul meu președinte al consiliului! În timpul sărbătorilor am primit, ca în toți anii, mai multe sute de petițiuni din toate unghiurile țării, cu diferite cereri. Cu aceasta ocaziune am constatat că dintre acestea erau un însemnat număr de pensiuni și plângeri asupra reținerilor dela pensiunile acordate de stat. Datoria Reginei și a Mea este de a ușura și alina nenorocirile în toate împregiurările, atât cât este în putința Noastră. Îngrigindu-Mă dar de soarta pensionarilor, am cerut lămuriri asupra stărei casei pensiunilor și M'am convins că reținerile ce se fac pe an, sunt foarte simțitoare, mai ales pentru veduve și orfani, ai căror capi de familie au servit Statului un lung șir de ani, lăsându-le numai mica lor pensiuină câștigată prin muncă. Numărul pensionarilor măritându-se în fie-care an reducerile devin din ce în ce mai simțitoare, așa în cât plata ar pute ajunge aproape la jumătate. Eu cred că momentul a venit să Ne preocupăm cu toată îngrigirea de această cestiune, și supune Corpurilor eguitoare — cari înșile au acordat deja o deosebită sollicitudine diferitelor reclamațiuni în această privință, — un proiect de lege care să remedieze de ajuns. O bună măsură poate că ar fi aceea de a se înființa o casă specială pentru militari, cu atât mai mult că resboiul pentru independență a creat între ei o nouă categorie de pensionari, cari se plătesc dela casa de dotațiune a oastei, și dintre cari mulți pe lângă resplata vitegiei lor pe câmpul de glorie, se găsesc primind oșebit și dela casa comună partea dreaptă ce li se cuvine pentru anii de serviciu ce aveau împliniți. Atrag serioasa atențiune a guvernului asupra acestei cestiuni importante, și sunt convins că cu concursul luminat al Camerilor, cari au știut totdeauna a răspunde la asemenea apeluri vom ajunge la o soluțiune satisfăcătoare. Primesc scumpul meu președinte al consiliului, încredințarea stimei și afecțiunei ce Ți păstrez.

București, 8 Ianuarie. 1883.

Carol.

* (Bal). Dintr'o corespondență dela Huniadoara estragem:

Românii din Huniadoara îngrijați de viitorul scoalei lor confesionale gr. or., carea dispune de un venit foarte modest, precum într'alți ani, așa în 8/20 Ianuarie a. c. au arangiat un bal, în favorul acestei scoale, a cărui venit curat a fost 64 fl. 70 cr. v. a.

Nu pot trece cu vederea bucuria ce a simțit-o inima mea vădând interesul, cu care poporul nostru din loc și din pregiur, ba și o parte dintre concetățenii neromâni din loc, au participat mulți peste prețul de intrare, cărora prin aceasta li se aduce mulțămite publică.

Mai departe nu pot lăsa neamintită cu deosebire și împregiurarea, ca tinerimea română din loc, de vro câți-va ani sub conducerea dlui Michail Rimbaș junior, timpul liber a nisuit și nisuesce al folosi spre lucruri bune, cultivând pe lângă altele și datinele strămoșesci. Acee tinerime, cu ocaziunea balului, la oara 12 din noapte, prezentându-se în costum național român, între aplausele publicului a jucat cu precisiunea și mândria națională „călușerul și bătuta”.

La rezultatul acestui bal, a contribuit mult și dl primar George Danilă, — și cu președintele comitetului parochial, — care prin afabili-purtare, față cu concetățenii săi fără deosebire, a știut, în decurs de 12 ani sub grele împregiurări câștiga simpatia poporului.

* (A dispărut un avocat). În Budapesta a făcut senzațiune în zilele aceste împregiurarea că a dispărut avocatul Iulie Horvath. Acesta a vândut în săptămâna trecută mobilele sale, a trimis pe soția sa la rudeni în provincie și pe urmă a plecat și el se știe, într'o călătorie de afaceri în Bosnia. Înainte de a pleca însă avocatul fu acuzat că ar fi încasat 5000 fl. ai clientului său P. Burian, pe cari însă nu i-a transpus clientului sub cuvânt ca procesul nu s'a terminat. Avocatul este urmărit.

* Posta din România nu ne-a sosit de două zile

Bursa de Viena și Pesta.

Din 25. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Acțiuni de bancă de credit ung.	273.25	273.25
Acțiuni de credit austr.	270.49	279.50
London (pe polița de trei luni)	119.95	120.—
Galbin.	5.65	5.64
Napoleon	9.53 $\frac{1}{2}$	9.51
100 marce nemțesci	58.75	58.80

Nr. 778 S. [338] 3—3

CONCURS.

Subscrierea consistoriu oferă un stipendiu de 500 fl., pe trei ani unui tiner, carele se va pregăti în institutul agronomic din Ungarisch-Altenburg pentru profesura de agronomie la institutele de teologie și de pedagogie.

Petenții au se producă următoarele documente:

1. Atestat de botez că sunt români gr. or.
2. Atestat de maturitate de gimnasiu s'au de scoala reală.
3. Atestat dela medic, că sunt de constituție sănătoasă.
4. Atestat că afară de limba română mai posed și limba maghiară și germană în așa grad, ca se poată asculta prelegerile la numitul institut.

Mai departe cel ce va câștiga acest stipendiu se va deobliga a servi la președele institute cel puțin 10 ani de zile,

Petițiile instruate cu atestatele de mai sus au să se trimită incoaci până la finea lui Iulie 1883 st. v.

Caransebeș, din sedința consistorială ținută în 18 Noemvre 1882.

Consistoriul diecesan.

Ioan Popasu m. p.,
episcop.

Publicațiune.

Un tiner care posed bine limba română și maghiară și este perfect în afacerile notariale comunale pe lângă un salariu de 15 fl. v. a. la lună și — afară de spălat toată proviziunea, lângă subscrierea numai decât poate fi aplicat ca adjunct notarial.

Galeca (comitatul Arad) 1883
Ianuarie 14 c. n. [339] 3—3

Gavril Ardeleanu m. p.,
notariu cercual.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuise bisericesci

de rit catolic și grec.

[205] 19—30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odâjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacificale, candelule de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuează prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

Numai odată se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a proeura un orologiu escelent cu jumetate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continutul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecința a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânderea fabricatelor sale. Aceste așa numite oroloage-de-buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegante gravurate și înfrumșețate și lucrate după sistemul american.

Toate oroloagele sunt repassate (examinate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sântem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucru din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, avântor de secunde, sticlă lată de cristal, mai înainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai înainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetarilor c. r. pe 13 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Orolagele au costat mai înainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.